

Predica de la Zürich

Duminică, 29 noiembrie 2015, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Adevărul Lui înaintează. Este minunat că noi nu doar auzim Cuvântul lui Dumnezeu, ci ne și regăsim în el. Cele două cântări pe care le-am cântat sunt minunate. „Deschide-mi urechea ca să aud, deschide-mi ochiul ca să văd”. Nu este scris în prorocul Isaia: „Ei au ochi și nu văd, au urechi și n-aud”? Nu este scris în Apocalipsa: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”? N-a spus Domnul nostru ucenicilor Săi: „Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!”? Când am cântat cântarea a doua: „Când Domnul îi cheamă pe ai Săi” gândurile mele au mers imediat la 2 Cor. 6: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic ce este necurat*”. Cine aude glasul Domnului acum și iese afară, acela va auzi glasul atunci când El va reveni și va avea dreptul să meargă sus. Noi am citit 2 Cor. 6:2: „*Aceasta este vremea potrivită, aceasta este ziua mântuirii*”. Noi o putem spune sincer și deschis: În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat prin harul Său. Înainte să dau o mărturie și să continui cu propovăduirea, îl rog pe fratele Miskys să vină în față ca să dea mărturie despre ceea ce am trăit împreună. Dumnezeu l-a binecuvântat peste măsură. Frate Miskys, simte-te liber să spui ceea ce ai pe inimă.

Da, Îi mulțumim Domnului. El a călăuzit minunat, mai ales în Cuba; nici nu vă puteți închipui. Peste tot au fost adunări, fie în Havana, fie în Santiago de Cuba. Dacă ușile și inimile sunt deschise și dacă ești primit ca un bărbat trimis de Dumnezeu, atunci Cuvântul își atinge scopul pentru care a fost trimis. Noi putem da aceasta ca mărturie: în Havana am avut o trăire foarte neobișnuită. A trebuit să așteptăm cinci ore înainte de a urca în avion. După aceea, când avionul era cu viteză maximă, gata să decoleze, chiar la sfârșitul pistei de aeroport, a trebuit trasă maneta de urgență. Noi am scăpat cu viață și I-

am mulțumit Domnului că aceasta s-a întâmplat la sol și nu undeva în aer. Dați-vă odată seama dacă s-ar fi întâmplat în aer. Apoi a trebuit să mai așteptăm încă cinci ore ca să putem zbura mai departe. Acestea sunt lucrurile exterioare. Mâna Domnului este tot timpul cu noi și peste noi. Apoi a trebuit să mă gândesc la prăbușirea avionului din Bombay, când Domnul m-a avertizat cu o voce puternică: „Robul Meu, anulează călătoria spre India!”. Sunt un număr de trăiri supranaturale pe care Domnul mi le-a dăruit de-a lungul anilor, prin har. Apoi am zburat spre Panama și Peru, unde am avut adunări la televiziune și la radio și cu credincioșii de acolo. Dumnezeu a dăruit har. Cuvântul a fost primit și este crezut și ultimii sunt chemați afară. În Brazilia a fost foarte puternic; și acolo Dumnezeu i-a adus înapoi pe frații care umblau pe căile proprii, i-a adus înapoi în echilibru cu Cuvântul lui Dumnezeu. Cu adevărat, acolo am fost atât de bine venit, ca niciodată înainte. Fratele respectiv mi-a spus: „Frate Frank, acum 45 de ani tu ai fost de prima dată în acest loc; această biserică este biserica ta. Simte-te liber și spune ceea ce Dumnezeu ți-a pus pe inimă”. Voi vă puteți închipui cât de mișcat și mulțumitor poți fi că Dumnezeu a călăuzit totul în așa fel, încât ultimul mesaj să poată răsună până la marginile pământului. Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate limbile. Au fost peste 631 de conectări. Dați-vă odată seama, se predică în Sao Paulo sau în Goiânia, și simultan se traduce în română din engleză și întreaga lume poate asculta și vedea ceea ce face Dumnezeu în toate popoarele, limbile și națiunile. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru și pentru tehnica și oportunitățile pe care le avem, să purtăm Cuvântul Lui sfânt și scump și astfel, ultimul mesaj să răsună până la marginile pământului. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm toată cinstea. Când ultimul va fi chemat, atunci ușa se va închide. Acum, în timpul nostru, Domnul îi cheamă pe ai Săi pentru ultima dată. Ultima chemare răsună: „Iată, Mirele sosește, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”. Exact așa este scris: „Cei care au fost gata au intrat cu El în odaia de nuntă la masa Mielului, și ușa a fost închisă”.

Am putea spune multe lucruri. Dar spun doar câteva lucruri pe scurt referitor la ceea ce se petrece acum pe pământ. Dragi frați și

surori, dacă a trebuit vreodată să accentuăm ceea ce a spus Domnul nostru când era pe pământ, atunci acel timp este acum: „*Când voi veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că răscumpărarea trupurilor voastre se apropie*”.

Să intrăm pe scurt în ambele versete din Isaia 17: „*Vai! ce viiet de popoare multe care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice....*” (ver. 12-13). Am putea citi mai departe.

Ceea ce se întâmplă acum nu s-a mai întâmplat niciodată pe pământ. Putem s-o amintim pe scurt; și concentrările de forțe din jurul Damascului. Acum nu putem intra în toate amănunțele, dar cândva, când totul va fi rezolvat, atunci toate neamurile se vor strânge împotriva Ierusalimului așa cum este scris în Ezech. 38, Ioel 3, Apoc. 9, Apoc. 16. Cei patru îngeri ai judecății sunt legați la râul Eufrat care izvorăște în Turcia și se varsă în Golful Persic. Noi am aflat tot ceea ce se întâmplă în aceste zile. Așa cum am spus, în final, două sute de milioane de soldați din toate neamurile se vor strânge în acea zi împotriva Israelului în valea lui Iosafat, așa cum este scris în Apoc. 9. Cât de des, în călătoriile pe care le-am făcut în Israel, ne-am uitat de pe muntele Carmel în josul văii lui Iosafat, cât de des, de pe dealurile Golanului, am privit dincolo de Damasc! Tot ceea ce este scris în Cuvânt își va găsi împlinirea.

Dragi frați și surori, cele mai multe din aceste lucruri se vor întâmpla după răpire. Dar noi vedem pregătirile care au loc acum în toate domeniile și noi putem să ne ridicăm capetele și să știm că revenirea Domnului este foarte, foarte aproape. Așa cum am spus, ultimul mesaj îi va ajunge pe ultimii din toate popoarele și din toate limbile și Domnul Se va reîntoarce.

Doresc să citesc câteva versete din epistola către evrei. Evrei 11:5-6: „*Prin credință a fost mutat (răpit) Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase (răpise)...*”. Acum urmează partea a doua a versetului pe care astăzi dorim s-o accentuăm în mod deosebit: „*Căci înainte de mutarea lui (răpirea lui), primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu*”.

Noi citim că Enoh umbla cu Dumnezeu. Înaintea răpirii lui, Enoh a avut mărturia că era plăcut lui Dumnezeu, că el umbla în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu și voia lui Dumnezeu era în el. El este modelul nostru, el fiind al șaptelea patriarh de la Adam, iar noi suntem în a șaptea epocă a Bisericii.

Dorința mea interioară de astăzi este ca Dumnezeu să ne poată da mărturia că plăcerea Lui se odihnește asupra noastră; noi cu adevărat, să putem străpunge până la credința deplină, ca să nu ne mișcăm doar la margine, gândindu-ne și răzgândindu-ne, ci să se întâmple odată! Așa este scris în 1 Ioan 5:4: „*ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră*”.

Înainte să ne întoarcem la 2 Cor. 6, permiteți-mi să citesc din Vechiul Testament unele versete. Am putea vorbi multe, multe lucruri despre credință. Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite pe care Dumnezeu le-a spus; credința este sigură de ceea ce a spus Dumnezeu: „Aceasta este adevărat, aceasta se va întâmpla exact așa cum El a spus-o”.

În mod deosebit despre ziua mântuirii în care noi încă trăim, în Isaia 42:1 este scris: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu*”. Cuvântul principal despre care este vorba astăzi este „plăcere”. „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata* („dreptatea” – lb. germ.)”.

Vă rog țineți tare de cuvântul „plăcere”, țineți-l tare și mișcați-l în inima voastră acum, acum în timpul propovăduirii și spuneți: „Iubite Domn, cum stau eu înaintea Ta? Mă încred eu în Tine pe deplin? Cred eu fiecare Cuvânt? Umblu eu cu Tine? Dăruiește-mi har, ca plăcerea Ta să se poată odihni și peste mine, peste noi!”

Vă rog țineți tare! Aici Domnul și Răscumpărătorul nostru, care a luat chip de Rob, a venit la noi, a luat locul nostru și a plătit prețul, vărsându-și scumpul și sfântul Lui Sânge, Sângele noului legământ, pentru noi. Dar aceeași plăcere a lui Dumnezeu care se odihnea peste Fiul lui Dumnezeu se odihnește peste toți fiii și fiicele

lui Dumnezeu, care prin credință și ascultare umblă pe calea lui Dumnezeu.

În Isaia 49 avem Cuvântul puternic asemănător cu cel din Is. 42:1. În Is. 49:8 este scris: „*Așa vorbește mai departe Domnul: «La vremea plăcerii, la vremea îndurării...»*”. Mai întâi Fiul lui Dumnezeu peste care se odihnea plăcerea lui Dumnezeu, pentru ca prin Fiul lui Dumnezeu, plăcerea lui Dumnezeu să poată veni peste toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, ca și peste noi să se odihnească plăcerea Lui.

Să citim încă o dată vers. 8: „*Așa vorbește mai departe Domnul: «La vremea îndurării (la vremea plăcerii) Te voi asculta, și în ziua mântuirii Te voi ajuta»*”.

Ce a citit mai înainte iubitul nostru frate din 2 Cor. 6:2? Aceasta este ziua mântuirii, ziua în care plăcerea lui Dumnezeu s-a coborât peste Fiul lui Dumnezeu. În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat. Să citim încă o dată 2 Cor. 6. Este minunată conformitatea Vechiului Testament cu Noul Testament. 2 Cor. 6:2: „*Căci El zice («Căci este scris» – lb. germ.)...*”. Aici avem ca trimitere Is. 49:8, pe care Domnul nostru l-a citat și pe care și Pavel l-a amintit în 2 Cor. 6: „*Căci este scris: La vremea plăcută, la vremea potrivită te-am ascultat, în ziua mântuirii te-am ajutat*”. Nu doar că te-am ascultat, ci te-am ajutat. Noi trebuie să fim ajutați în ziua mântuirii. Toți știm că și în aceste traduceri ale Bibliei, Evanghelia este propovăduită ca mesaj al mântuirii. Evanghelia Noului Testament este Evanghelia mântuirii. Dumnezeu ne-a dăruit mântuirea deplină în Isus Hristos, Domnul nostru. Încă mai este ziua mântuirii în care Dumnezeu Își aduce lucrarea la încheiere. În această zi a mântuirii El ne-a ajutat. Încă o dată ultimele două propoziții: „*...Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii*” (2 Cor. 6:2).

Să mergem la Matei 3 unde este arătat începutul plăcerii divine. Noi toți am fost incluși în această legătură divină, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste noi. Domnul nostru a spus: „*...așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit («toată dreptatea» – lb. germ.)*” (Mat. 3:15). Apoi are loc botezul. Citim vers. 16-17: „*De îndată ce a fost botezat, Isus a*

ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea»”.

Așa a fost începutul. Plăcerea lui Dumnezeu la începutul zilei mântuirii și plăcerea lui Dumnezeu până la desăvârșire, până la sfârșitul zilei mântuirii, pentru toți aceia care împlinesc dreptatea lui Dumnezeu, care cred și sunt ascultători, aceia care dovedesc credința lor prin ascultarea de ceea ce spune Cuvântul. N-are niciun sens să vorbești despre credință dacă nu o dovedești prin ascultare. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, L-a ascultat pe Dumnezeu.

Fratele Branham a repetat deseori că necredința, a cărei obârșie este în Grădina Eden, este cel mai îngrozitor lucru. Satan a aruncat îndoială asupra Cuvântului lui Dumnezeu: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...? Hotărât, că nu veți muri*” (Gen. 3). Necredința a fost rezultatul îndoielii care a fost semănată.

Credința este rezultatul propovăduirii Cuvântului original. Cum a spus Isaia: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*”. S-o spunem în Numele Domnului. Toți aceia care acum cred propovăduirea, acelora brațul Domnului le va fi descoperit și în ziua mântuirii ei sunt ajutați. Nu va rămâne doar o cercetare a Cuvântului, ci va deveni o realitate divină, prin har.

Și Cuvântul din Matei 17 l-am citit deseori. În Matei 17 este vorba încă o dată de plăcerea lui Dumnezeu care se odihnea peste Fiul lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori din toată inima că și noi am fost incluși în aceasta, și ca fii și fiice ale lui Dumnezeu putem trăi că plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi.

Matei 17:5: „*Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas care răsuna: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!»”.*

Dragi frați și surori, acesta este punctul: pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească asupra noastră, noi acum trebuie să ne

deschidem urechile la ceea ce spune Domnul și să spunem: „Noi suntem aici să ascultăm ceea ce spune Bisericii Duhul”. Atunci Cuvântul devine o realitate divină. Și în această adunare: de El să ascultați! Plăcerea lui Dumnezeu se odihnește peste aceia care, prin credință, ascultă de El, primesc ceea ce El are de spus Bisericii și, prin supunere, o și trăiesc. Într-adevăr noi am ajuns și trăim acum într-un timp foarte serios. De fiecare dată citim și putem spune: „Doamne, Tu ne-ai deschis înțelegerea pentru Scripturi”.

Chiar dacă nu intrăm în detalii, noi știm cum i-a fost arătat prorocului Daniel, că vor fi șapte împărății. Apoi i-au fost date detalii despre a patra împărăție. Dacă citim mai departe vedem cum cele patru împărății și-au avut dezvoltarea lor: împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă și din anul 63 î.H. împărăția romană mondială, care era, nu mai este și iarăși va veni, așa cum a fost spus în profeția biblică. Apoi este scris: „În zilele împărăției a patra Dumnezeu cerului Își va împlini Cuvântul”. Tot ceea ce trebuie să se mai îplinească se va împlini. Nu vreau să intru în toate detaliile, dar noi toți am trăit aceasta și o trăim și acum, de fiecare dată, cum lucrurile își au decursul și evoluția lor. De fiecare dată trebuie s-o repetăm: nu trăim doar în timpul de sfârșit, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit.

Eu cred și sunt convins pe deplin înaintea Feței lui Dumnezeu că fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu ultimul mesaj al chemării afară, al pregătirii, al separării, al restituirii, și în ultima fază va avea loc ultima lucrare supranaturală a Duhului, așa cum este scris în Zah. 4:6: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!*”.

Dumnezeu a păstrat pentru El însuși desăvârșirea Bisericii. El este Începutul și Sfârșitul, Alfa și Omega. Dar chemarea afară, separarea și pregătirea au loc acum. Dacă mă gândesc, luna viitoare vor fi trecut cincizeci de ani de când Domnul l-a luat Acasă pe fratele Branham; dacă mă gândesc acum, Dumnezeu a lucrat în acești ultimi cincizeci de ani, în care eu personal am putut propovădui Cuvântul, ultimul mesaj, ultima chemare în peste o sută cinci zeci de țări. Iar

acum, prin transmisiile directe, prin internet, întreaga lume este ajunsă și astfel Scriptura se împlinește înaintea ochilor noștri. Mesajul mântuirii, această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu este vestită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul.

Noi nu suntem adunați aici într-o acțiune evlavioasă, nu suntem într-o mișcare carismatică. Noi suntem în voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu, ascultăm Cuvântul ceasului și ne lăsăm pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Așa cum am citit din Evrei 11: „Enoh a umblat cu Dumnezeu”.

Umblu eu cu Dumnezeu? Umblu tu cu Dumnezeu? Umblăm noi cu Dumnezeu? Mai este ceva ce ne osândește? Este scris: „*Acum dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus*” (Rom. 8:1). Permite odată ca Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească inimii tale, lacrimile pocăinței să curgă și să spui: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?”! Cu adevărat să primim mărturia că nu mai este nimic de osândit în noi. Nimeni nu ne mai poate învinui pe drept, nu mai este nimic vrednic de blestem. Noi să putem spune: „Suntem răscumpărați prin Sângele Mielului, neprihăniți prin credința a ceea ce s-a întâmplat pentru noi”. Și într-adevăr, așa cum a accentuat fratele Branham, să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

În această legătură este foarte important să fie spus: Câți s-au oprit la slujba fratelui Branham? Mai întâi, ca fecioare, au auzit chemarea: „Iată, Mirele sosește!” Apoi, cândva au pierdut legătura, n-au mai avut-o, s-au oprit, s-au uitat în urmă și au pus deoparte ceea ce Dumnezeu face acum.

Dragi frați și surori, harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este ca noi să găsim legătura cu ceea ce Dumnezeu face acum, s-o avem și s-o menținem. De aceasta mai aparține ca ochii și urechile noastre să fie deschise ca noi să auzim; de aceasta aparține vestirea Cuvântului și distribuirea hranei spirituale. S-o accentuez încă o dată: este planul de mântuire al Dumnezeului nostru pentru acest timp care ne-a fost descoperit prin har. Dragi frați și surori, am spus-o în repetate rânduri: ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut ne-a legat cu ceea ce El face acum,

și ceea ce face Dumnezeu acum ne leagă cu ceea ce El va mai face. Noi mergem tot înainte cu Domnul până când vom vedea ceea ce am crezut.

Așadar plăcerea lui Dumnezeu s-a odihnit peste Fiul lui Dumnezeu și prin aceasta se poate odihni peste toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Cât s-o mai repetăm? Așa cum Maria a primit Cuvântul făgăduit, Duhul Sfânt a umbrit-o și Cuvântul a devenit trup și a locuit în mijlocul nostru, tot așa și noi am primit prin credință Cuvântul făgăduit pentru timpul nostru, iar Duhul Sfânt vine peste noi ca să aducă Cuvântul la viață. Apoi noi putem spune: noi trăim, ne mișcăm și suntem.

Avem apoi toate celelalte versete biblice care spun că Domnul va desăvârși lucrarea Lui. Există în Evrei unele versete unde putem găsi cele mai minunate exprimări, că toți aceia care au crezut au fost aduși la țintă odată pentru totdeauna. Nu trebuie să ne temem. Cine crede acum din toată inima ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui, acela va vedea slava lui Dumnezeu. Altfel nu merge. Dumnezeu este legat de făgăduințele Sale și împlinește ceea ce a făgăduit.

Există unele locuri, de exemplu, aici în Evrei 10:14 este scris: *„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți”*. Dumnezeu are o țintă cu noi, iar aceasta este răpirea și să fim cu Domnul pentru totdeauna.

În Cuvânt avem făgăduințele că Domnul Se va reîntoarce, va reveni, și mai întâi vor învia morții în Hristos, apoi noi care trăim și vom fi rămas vom fi transformați. Dragi frați și surori, Dumnezeu a preluat toată responsabilitatea pentru Cuvântul Lui. El spune un cuvânt și se întâmplă negreșit. Deseori am repetat aceasta: ceea ce s-a întâmplat cu Domnul nostru se va întâmpla și cu noi. Trupul muritor a fost pus în mormânt, dar a înviat. N-a înviat trupul muritor, ci a înviat într-un trup pe care îl vom vedea în vecii vecilor. Așa va fi și cu noi. Ceea ce este muritor va fi îmbrăcat în nemurire și noi vom fi schimbați. Dumnezeu exprimă un Cuvânt și se întâmplă negreșit. Noi nu trebuie să ne facem griji din cauza aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu este peste măsură de prețios.

Noi putem accentua încă o dată: aceasta este ziua mântuirii. Ferice de cei care acum sunt liniștiți înaintea Feței lui Dumnezeu, care permit Cuvântului să le vorbească personal. Eu cred ceea ce i-a fost spus fratelui Branham în 11 iunie 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu Și-a luat doar mesagerul, dar mesajul Lui ne-a rămas. Noi purtăm acest mesaj, acest Cuvânt, pe întregul pământ și toți aceia care au o ureche să audă, aceia vor auzi, aceia aud și ascultă Cuvântul care le este descoperit. Ei nu doar citesc Cuvântul scris. Dragi frați și surori, toți în toate bisericile citesc Cuvântul scris. Dar Cuvântul viu, descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, îl are numai Biserica Mireasă. Numai aceia aud acum ceea ce spune Bisericilor Duhul. Nu aceia care cândva s-au oprit undeva în trecut, ci aceia care au înaintat cu Domnul, prin har.

Cu adevărat noi suntem convinși înaintea Feței lui Dumnezeu că avem dreptul să trăim în direct ultima etapă a istoriei mântuirii. Așa cum apostolii și Biserica primară au trăit începutul în mod direct, tot așa este acum cu noi. Noi avem harul să trăim în mod personal încheierea lucrării lui Dumnezeu. Să spunem și acest lucru încă o dată. Fie că citim în prorocul Isaia, fie în Ieremia, în Ezechiel, în Daniel despre lucrurile care privesc timpul de sfârșit, fie că citim în Matei, în Marcu, Luca, Apocalipsa sau în orice loc din Scriptură am citi, nu există niciun singur loc care ar mai fi rămas nedescoperit. Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt viu care ne-a fost descoperit, prin har. Noi avem harul să purtăm acest Cuvânt și să-l mișcăm în inima noastră pentru că l-am primit prin credință și astfel ne-a fost descoperit. În felul acesta credința este legată cu ascultarea, așa cum a fost și la Domnul nostru: „...așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit („toată dreptatea” – lb. germ.)”. Așa cum a fost scris despre Răscumpărătorul, despre faptul că a fost Rob, ascultător până la moartea pe cruce; tot așa și noi care am fost răstigniți și am murit împreună cu Hristos, ne-a fost dat harul să unim credința cu ascultarea și cu adevărat să-L rugăm pe Domnul nostru: „Te rog, ia de la mine, ia de la noi tot ceea ce nu poate fi confirmat înaintea Ta!” Dumnezeule,

fie ca plăcerea Ta să se odihnească asupra noastră pentru ca toți să putem spune: „În ziua mântuirii Domnul ne-a ajutat”. Ne-a fost dăruită o mare moștenire. Între miliardele de oameni, Dumnezeu are o turmă care a fost aleasă înaintea întemeierii lumii ca să fie cu El în vecii vecilor.

Așa cum Răscumpărătorul nostru, ca Miel al lui Dumnezeu, a fost ales înainte de întemeierea lumii ca să moară pentru noi și să ne dăruiască răscumpărarea tot așa noi am fost aleși înainte de întemeierea lumii. De aceea noi venim împreună de aproape și de departe ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, să trăim pregătirea noastră, prin har, pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste credința și ascultarea noastră. Nu ceea ce tu și eu am putea aduce de acasă! Ci noi ne dedicăm viața Domnului și-I spunem din toată inima: „Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Tu, o, Doamne, să ai calea Ta cu noi, cu Biserica Ta în acest timp”.

Să facem un cuprins al celor spuse. Aș putea intra și în alte versete biblice, în Daniel 7, în Apoc. 9, chiar și în Apoc. 7, dar nu este tema noastră de astăzi. Nu ceea ce se întâmplă când popoarele mugesc, nu ceea ce se întâmplă în jurul Damascului. Noi o vedem și recunoaștem prin aceasta că timpul este foarte aproape. Dar despre ce este vorba acum? Cu adevărat este vorba ca noi să recunoaștem ceasul, timpul și mesajul, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum și că El a pregătit lucrurile în așa fel, încât ultimul mesaj să fie purtat la toate popoarele și națiunile. Aceasta a fost decizia Lui și noi suntem mulțumitori pentru aceasta, că putem trăi și acest lucru, prin har.

Vă rog să nu uitați aceste versete biblice: Is. 42:1, Is. 49:8, Mat. 3:17, Mat. 17:5, 2 Cor. 5, 2 Cor. 6:2! „În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat. Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit toată plăcerea Mea”. Și apoi puntea de legătură cu Enoh care primise mărturia de la Dumnezeu, nu doar că umbla cu Dumnezeu, ci pentru că el umbla cu Dumnezeu, era plăcut Lui și iată că el a fost răpit și n-a mai fost găsit pe pământ.

Noi să credem că prin Sângele noului legământ, prin Cuvântul noului legământ, prin Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul se

va întâmpla și cu noi. Astăzi Dumnezeu poate face începutul cu fiecare din noi și ne poate dărui această credință deplină prin harul Lui. Nu doar să credem, ci plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste noi pentru că noi credem fiecare făgăduință. De ce avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum? Datorită faptului că am dovedit respect și putem să primim și să acceptăm ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Astăzi nu trebuie să fie spus mai mult.

Sunt atât de copleșit! Sunt atât de mulțumitor pentru aceste versete biblice scumpe, până la 2 Cor. 6:2. Nu doar că aceasta este ziua mântuirii, ci că Dumnezeu ne-a ajutat pe tine și pe mine în ziua mântuirii. Noi toți venim din diferite direcții de credință, din diferite țări, din diferite culturi, dar Cuvântul lui Dumnezeu este același. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci, noi l-am auzit și-l credem din toată inima și avem dreptul să spunem «Da» și «Amin» fiecărui Cuvânt pe care Dumnezeu ni l-a spus.

Această adunare n-are voie să se încheie fără Evrei 4:1-2 care trebuie să fie citit de fiecare dată. Aceasta este dorința mea principală: ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu să nu stea pe gânduri prea mult, ci să creadă din inimă, pentru ca niciunul din noi să nu se pomenească venit prea târziu. Nu numai că citim Cuvântul scris, ci noi auzim Cuvântul care ne-a fost descoperit și unim credința cu ascultarea astfel ca niciunul dintre noi să rămână în urmă. Să citim această avertizare prețioasă din Evrei 4:1-2: *„Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu”*.

Dragi frați și surori, eu nu doar o citesc, ci trebuie să fie accentuat. Aceasta trebuie primit în adâncul adâncului inimii și fiecare pentru sine să-și dea răspunsul și să spună: „Iubite Domn, eu am auzit Cuvântul Tău, l-am primit prin credință. Fie ca plăcerea Ta să se odihnească asupra mea pentru ca eu să fac parte dintre aceia care vor avea parte de răpire”. Apoi ne este dată avertizarea în vers. 2: *„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună că și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit”*.

Așadar nu doar să auzi Cuvântul lui Dumnezeu cu făgăduințele, ci să le legi cu credința, să le primești, să-ți fie descoperite și apoi să ai parte de ele. Mai înainte, în Evrei 3:18-19, sunt amintite încă o dată necredința și neascultarea. Să citim și aceste două versete din Evrei 3: *„Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?”* (vers. 18). Mai întâi Dumnezeu jurase că îi va duce în țara făgăduită, că vor intra în odihna Lui, că-Și va împlini făgăduința. Și iată că Domnul Dumnezeu exprimă mustrarea pe care o vedem încă o dată în vers. 19: *„Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor”*. Să luăm la inimă aceste ultime două versete din Evrei 3. Să citim de fiecare dată primele două versete din Evrei 4 și să ne întrebăm: *„Doamne, unde mă încadrează Cuvântul Tău? Găsește la mine credință și umblare în ascultare? Sau este necredință și neascultare?”* Apoi făgăduința că niciunul din noi nu va rămâne în urmă la revenirea Domnului. Toți aceia care ascultă Cuvântul Domnului, cred făgăduința și perseverează în ascultare vor avea parte de răpire când Domnul Îi va lua Acasă pe ai Săi.

Dragi frați și surori, noi am spus aceasta deseori: dacă noi care Îl credem pe Dumnezeu acum, credem fiecare Cuvânt și fiecare făgăduință pe care El a dat-o pentru acest timp, dacă noi nu suntem aceia, prin har, atunci cine să fie? Să fie aceia care aleargă pe căile proprii, care își construiesc împărățiile lor, își răspândesc și luptă pentru învățătura lor proprie? Sau să fim noi, noi pe care Dumnezeu ne-a adus înapoi la fundamentul adevărat de la început care cuprinde învățăturile despre dumnezeire, despre botez, despre Cină, despre alegere. Dumnezeu ne-a adus înapoi la toate aceste învățături fundamentale și noi suntem zidiți pe acest fundament. O altă temelie nu poate pune nimeni, decât aceea care a fost pusă deja. Noi suntem zidiți pe acest fundament. Noi n-am avut nicio împotrăvire când am auzit de la fratele Branham, că *„toți aceia care sunt botezați în formula trinitară, de fapt, ei sunt botezați în biserica romano-catolică”*. Când am auzit de prima dată acest lucru m-am speriat și am oprit banda. M-am speriat, mi-a mers ca un țepuș prin inimă și am oprit aparatul pe loc. Și știți ceva? Mai întâi fratele Frank a spus: *„Eu sunt botezat cu*

Duhul Sfânt”. Dumnezeu a confirmat, ca eu să cred. Apoi am derulat banda și am mai ascultat încă o dată. Apoi noi am găsit drumul spre fluviul Rin și ne-am botezat unul pe celălalt *în Numele Domnului Isus Hristos*.

Botezul cu Duhul Sfânt confirmă doar că am devenit credincioși; nu că credem cu adevărat corect, ci faptul că Dumnezeu ne-a primit. Dar noi trebuie să ne lăsăm corecțați prin Cuvântul lui Dumnezeu, să fim aduși în starea plăcută Lui. Pentru aceasta nouă ne-a fost dată învățătura, prin har. Pentru că așa a spus Dumnezeu: „Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvântul Domnului”. Uitați-vă la mișcarea carismatică, la cele cinci sute cincizeci de milioane de persoane de pe întregul pământ; peste tot auzi doar muzică, atmosferă și dans; dacă vezi și auzi aceste lucruri și toți vorbesc în limbi. Și toți vorbesc pe lângă Dumnezeu, toți trec pe lângă Dumnezeu.

Noi recunoaștem harul care ne-a fost dăruit ca să ne putem lăsa corecțați. Să nu atragem atenția la binecuvântările pe care Dumnezeu ni le-a dat, ci să ne plecăm sub brațul puternic al lui Dumnezeu, să dăm dreptate Cuvântului Său și să ne lăsăm corecțați, pentru ca la sfârșit să credem așa cum s-a crezut la început și să putem trăi restituirea deplină. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. Noi nu avem un mesaj teoretic pe care l-am ascultat astăzi, ci am ascultat ultimul mesaj al lui Dumnezeu. S-o spunem încă o dată: Cuvântul scris ne-a fost descoperit și ne-a devenit un Cuvânt viu pe care l-am primit prin credință și putem să-I mulțumim Domnului, și putem să ne plecăm sub brațul puternic al lui Dumnezeu.

Scuzați-mă dacă o spun încă o dată. Acum mă gândesc: în anul 1966 m-am gândit să fac o călătorie în Ertzhausen, la Darmstadt în apropiere de Frankfurt unde se află școala biblică și cartierul general al bisericii penticostale. Împreună cu frații Russ, Schmidt, Borg și Illing ne-am dus acolo cu dorința să spunem bătrânilor din mișcarea aceea: „Aceasta, acesta și aceasta a făcut Dumnezeu în timpul nostru”. Voi cunoașteți fotografia cu stâlpul de foc deasupra fratelui Branham. Mi-am luat mapa și le-am spus: „Fraților, cum puteți voi respinge ceea ce a confirmat Dumnezeu în mod supranatural?” Da, da. Nu doresc să

amintesc numele aceluia frate pe care îl cunoșteam personal. Dar acel frate a luat fotografia în mână, a aruncat-o respingător și a spus: „Aceasta nu are nimic să-mi spună. Noi rămânem la ceea ce noi credem”. Închipuiți-vă ce durere, ce durere, ce durere a trecut prin mine! Eu am făcut totul, am făcut tot ceea ce trebuia făcut. Și acest lucru l-am repetat deseori aici: eu m-am dus la doctorul Gugembul, pe strada Rhema aici în Zürich, am vorbit cu el; m-am dus la fratele Müller, la Karlsruhe, am făcut tot ce a fost posibil. Am făcut tot ceea ce este posibil omenește, ca să spun fraților care purtau o responsabilitate și cunoșteau slujba fratelui Branham: „Ascultați fraților, acesta este mesajul ceasului. El este un bărbat trimis de Dumnezeu”. Dar poate primi numai acela căruia Dumnezeu îi deschide inima, căruia Dumnezeu îi deschide ochii și urechile. De aceea noi o spunem încă o dată: „Ferice de ochii voștri, că văd; ferice de urechile voastre, că aud”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu atotputernic!

În ziua mântuirii El ne-a ajutat. Și pe cât este de adevărat că plăcerea lui Dumnezeu se odihnea peste Fiul lui Dumnezeu aici pe pământ, tot atât de adevărat este că noi, prin Sângele Fiului lui Dumnezeu am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu și aceeași plăcere a lui Dumnezeu se odihnește peste noi. Noi credem cum zice Scriptura și împreună putem da mărturie: „Doamne, Tu pe mine, pe noi, în ziua mântuirii ne-ai ajutat și Tu Te vei îngriji ca plăcerea Ta să se odihnească peste noi toți, pentru ca să nu mai fie nimic de osândit în viețile noastre”.

Dacă oamenii și Satan ne acuză aceasta nu are nicio importanță. Lăsați-i s-o facă. Satan este pârâșul fraților. Important este ca pe tine să nu te mai poată osândi nimic, ci să trăim neprihănirea deplină, prin credința în Sângele vărsat al Mielului. Și așa cum am citit din scrisoarea către evrei: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („i-a dus la țintă pentru totdeauna pe cei ce s-au lăsat sfințiți” – lb. germ.)”. Pe tine și pe mine, Domnul ne-a dus deja la țintă și la revenirea lui Isus Hristos va fi descoperit că noi vom vedea slava Lui, prin har. Domnului

Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Fraților, haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune, fie ca Cuvântul să nu trântescă pe nimeni la pământ. Ci, prin credință, să fim întăriți, să ne dea nădejde nouă pentru că acesta este motivul pentru care Domnul vorbește în felul acestea cu noi, pentru ca noi, din nou, să fim întăriți prin credință. Să ne dedicăm din nou viața Domnului și să credem că atunci când El a murit pe crucea Golgotei, El Și-a vărsat Sângele noului legământ. Răscumpărarea noastră a avut loc în acea clipă. Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, am primit-o în dar, așa cum a spus Domnul nostru în Ioan 17: „*am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac*” și a strigat: „*S-a isprăvit!*”. S-o primim, s-o acceptăm și să-I mulțumim Domnului pentru aceasta. Noi vom mișca în continuare aceste versete prețioase în inimile noastre și vom spune: „Doamne, Îți mulțumim! În ziua mântuirii ne-ai ajutat”. Amin.

Mai avem pe cineva în mijlocul nostru care este de prima dată într-o astfel de adunare și, poate, a auzit de prima dată astfel de lucruri și ceea ce a făcut Dumnezeu în mijlocul nostru și încă face și acum? N-avem nevoie de mult timp de gândire; să nu ne gândim prea mult. Astăzi, nu mâine, astăzi dacă auziți glasul Lui. Și glasul Lui este Cuvântul Lui. Așa cum a fost citit în cuvântul de introducere, Domnul nostru a putut spune: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, va trăi chiar dacă ar fi murit”. Da, cine crede are viața veșnică și când pleacă din lumea aceasta doar trece din timp în veșnicie, dar poate fi sigur că va trăi veșnic. Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu, ce bogăție a lui Dumnezeu ne-a fost împărtășită în ziua mântuirii! Fie ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi toți care acum credem din toată inima, cu adevărat credem așa cum spune și ce spune Scriptura. Să nu avem nicio împotrivire interioară, ci să primim totul. Fie ca să se fi împlinit deja Cuvântul scris, Cuvântul sfânt și scump; litera ne-a devenit Cuvântul viu care ne-a fost descoperit. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului nostru! Astăzi, în acest loc am dreptul să vestesc biruința lui Dumnezeu. Isus este Biruitorul peste moarte. El a biruit și

a strigat: „*Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților*”. El a biruit totul, moartea, iadul și pe Satan. Biruința Lui este biruința noastră și credința care ne-a devenit o descoperire este biruința asupra lumii.

Iubiți frați și scumpe surori, vă rog fiți întăriți prin credință. Fie ca această adunare să aibă o valabilitate veșnică și să aducă rod pentru veșnicie în noi toți. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații și surorile noastre din Chile. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți care ne ascultă acum din toate limbile. Cuvântul Domnului își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Nu se întoarce niciodată gol, și astăzi nu se întoarce gol la Dumnezeu, ci ne ia pe noi și ne include. Și noi în ziua mântuirii am fost ajutați. Aleluia! Spuneți „Aleluia!” Cinste și mărire și mulțumire Dumnezeului nostru!

Iubite Domn, Îți mulțumesc din toată inima. Noi suntem copleșiți de Cuvântul Tău, de harul Tău, de prezența Ta. Tu astăzi ești în mijlocul nostru, Tu ne-ai vorbit direct prin Cuvântul Tău. Noi ne-am regăsit în Cuvânt și putem striga: „Acum este ziua mântuirii, acum este timpul plăcut. Tu, în ziua mântuirii ne-ai ajutat, ne-ai dăruit har, ne-ai uns ochii, ne-ai deschis urechile și ne-ai mișcat inimile ca să creadă. Iubite Domn, de aceea cu noi și în noi se împlinește: „Ferice de ochii voștri, că văd; ferice de urechile voastre, că aud; ferice de inima voastră, că ea crede”. Apoi făgăduința: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de prima înviere”.

Iubite Domn, Tu ai o gloată a întâilor născuți care au dreptul de întâi născut. Tu chemi afară gloata întâilor născuți, îi separi și îi sfințești în Adevărul Tău. Noi avem dreptul să credem tot ceea ce ne-ai făgăduit Tu. Împreună Îți mulțumim pentru conformitatea deplină a Noului și Vechiului Testament, Îți mulțumim că așa cum a fost atunci în prima generație când totul a fost așezat biblic la fel se întâmplă și acum, astfel că totul este încadrat biblic și noi ne lăsăm încadrați în planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Te rog cu o inimă sinceră și mișcată, ca niciunul dintre noi, care astăzi și în acest timp am auzit Cuvântul Tău, să nu rămână în urmă, ci toți să fie pregătiți când Te vei reîntoarce, ca să putem intra în

slavă împreună cu Tine. Iubite Domn, Îți mulțumesc că în ianuarie 1981 mi-ai arătat răpirea și cum Noul Ierusalim a coborât jos, spre Mireasă, toți erau îmbrăcați în alb, toți erau tineri, toți am intrat în Noul Ierusalim. Iubite Domn, Tu Mirele sufletului nostru, Tu ai o Mireasă pe pământ. Noi Îți mulțumim că Mireasa Ta se pregătește acum pentru ziua glorioasă a revenirii Tale. Fie ca Duhul Tău Sfânt să se odihnească peste noi toți. Să ne dăruiești orientare divină, învățătură biblică, prin har, pentru ca noi toți să ajungem la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Să-i binecuvântezi pe toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru. Dăruiește-le salvarea celor pierduți, dăruiește vindecarea celor bolnavi și eliberarea celor legați. Și astăzi avem dreptul să venim la Tine și să-Ți mulțumim că Tu ne-ai vorbit, ne-ai ascultat și ne-ai binecuvântat. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți dăm toată cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. În decembrie mă voi duce în Belgrad, în Novi Sad, Serbia unde i-am invitat pe toți frații din fosta Iugoslavie, ca împreună să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Este programat chiar un interviu la televiziunea din Belgrad ca astfel să propovăduim Cuvântul Domnului acolo și să purtăm ultimul mesaj, prin har. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți, mai ales pe toți frații din toate limbile care stau la dispoziția Domnului. Suntem mulțumitori și încă o dată mulțumitori pentru ceea ce Dumnezeu face. Amin.